

01/03/2020

Σε νέα ζευγάρια στα Κύμινια μίλησε ο Μητροπολίτης Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Κυριακή της Τυρινής 1 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Κυμίνων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Ραφαήλ Γκούμα, ο οποίος διακονεί στο Ιερό Βήμα της ενορίας.

Στη συνέχεια στο Αρχονταρίκι του Ιερού Ναού ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τη Βασιλόπιτα και ομίλησε στα νέα ζευγάρια της ενορίας που παντρεύτηκαν το παρελθόν έτος.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Όπου γάρ ἔστιν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρδία ὑμῶν».

Μέ αὐτόν τόν λόγο τοῦ Κυρίου, πού ἀκούσαμε πρὶν ἀπό λίγο στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας νά εἰσέλθουμε ἀπό αὐριο στό στάδιο τῶν ἀρετῶν, νά εἰσέλθουμε στήν Ἁγία καί Με-γάλη Τεσσαρακοστή, στήν περίοδο τῆς σωματικῆς καί πνευματικῆς μας προετοιμασίας γιά νά συμπο-ρευ-θοῦμε μαζί μέ τόν Χριστό, νά συσταυρωθοῦμε καί νά συνα-να-στηθοῦμε μαζί του.

«Όπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θά εἶναι καί ἡ καρδία σας».

Σέ ποιόν θησαυρό ὅμως ἀναφέ-ρε-ται ὁ Χριστός καί ποιᾶ σχέση μπο-ρεῖ νά ἔχει μέ τόν ἄγωνα πού κα-λού-μεθα νά διεξαγάγουμε; Καί ἀκό-μη πῶς εἶναι δυνατόν νά συν-δυά-σου-με τήν προσπάθεια τῆς ἐγ-κρα--τείας καί τῆς νηστείας πού ἀρ-χίζουμε ἀπό αὐριο μέ τό ἐνδια-φέρον μας γιά θησαυρούς;

Ὁ Χριστός δέν ἀναφέρεται ἀσφα-λῶς σέ ὑλικούς θησαυρούς, σέ ἀ-γαθά ἐπίγεια καί ὑλικά, τά ὁποῖα, ὅπως ἀκούσαμε σήμερα, φθειρο-νται μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου ἢ γίνονται ἀντικείμενο κλοπῆς.

Ἄν ἀναφέρεται σέ θησαυρούς, τό κά-νει γιά νά μᾶς ἐφιστήσῃ τήν προ--σοχή στό

γεγονός ότι ή καρδιά μας έλκύεται από ό,τι θεωρούμε πολύτιμο και προσηλώνεται σέ αυτό και προσ-κολ-λάται και άπα-σχο-λείται για να βρει τρόπους να τό διατηρήσει, να τό αύξησει και να τό προστα-τεύ-σει.

Ή προσκόλληση όμως αυτή όχι μό-νο δέν έπιτυγχάνει τόν σκο-πό της, τή διατήρηση δηλαδή και τήν αύξηση του θησαυρου, όπως μάς διδάσκει ή παραβολή του άφρονος πλουσίου, αλλά έχει και ως άπο-τέ-λεσμα να μάς άποσπᾶ από όλα τά άλλα και να μήν μάς αφήνει να άντιληφθοῦμε τί είναι πραγμα-τι-κά πολύτιμο για μάς. Διότι, ένῶ όλα τά υλικά πράγματα έρχονται και παρέρχονται, και τί-πο-τε από αυτά δέν μπορεί να συνο-δεύει τόν άνθρωπο ούτε μετά τόν θάνατο αλλά ούτε άκόμη και σέ αυτή τήν επίγεια ζωή του, ύπάρχει κάτι, ύπάρχει ένα πράγμα, τό όποιο είναι πολύτιμο και άναγκαίο για όλους μας. «Ένός έστί χρεία», λέγει ό Χρι-στός στη Μάρθα πού «μεριμνᾶ και τρυβάζει περί πολλά». Και αυ-τό τό ένα είναι ή ψυχή μας και ή σωτηρία της, είναι ό ίδιος ό Χρι-στός.

Όμως ό Χριστός αναφέρεται και στην προσήλωση τής καρδιάς πού άπαιτείται, εάν θέλουμε να ζήσου-με πράγματι τήν έν Χριστῶ ζωή και να προοδεύσουμε πνευματικά. Διότι πολλοί από έμάς μπορεί να μήν προσκολλῶνται σέ υλικά άγα-θά, μπορεί να μήν άποσποῦν τήν προσοχή και τό ένδιαφέρον τους πρόσωπα και γεγονότα τής ζωής και τής καθημερινότητός τους, αλλά δέν άφοσιώνονται ούτε και στά πνευματικά.

Πολλοί από έμάς μπορεί από αυ-ριο να νηστεύουμε, να συμμε-τ-έ-χουμε στις ιερές άκο-λουθίες πού μάς προσφέρει ή Έκ-κλησία μας αυ-τή τήν κατανυκτική, όπως λέμε, περίοδο, στους Χαιρετισμούς, στη θεία Λει-τουργία των Προηγια-σμέ-νων τι-μίων Δώρων, ή στο Άπό-δει-πνο, άλ-λά να τό κάνουμε από συ-νή-θεια, να τό κάνουμε χωρίς να συ-νειδητοποιοῦμε γιατί τό κά-νου-με, χωρίς να αισθανόμαστε ότι όλα αυ-τά είναι μέσα πού θέτει στη διά-θεσή μας ή Έκκλησία για να μετα-νοήσουμε, για να καθά-ρου-με τόν έαυτό μας, για να άπεκ-δυθοῦμε τόν παλιό άνθρωπο και να μπο-ρέσουμε να πλησιάσουμε και να ένωθοῦμε μέ τόν Χριστό, για να έορτάσουμε πνευματικά και όχι κοσμικά τήν Άνάστασή του.

Όμως για να τό έπιτύχουμε αυτό, τό όποιο είναι ό σκοπός τής Άγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, δέν αρ-κεϊ να τό κάνουμε από συνή-θεια. Θα πρέπει να τό κάνουμε μέ όλη μας τή διάθεση, μέ όλο μας τό είναι, μέ προσήλωση σέ αυτό πού κάνουμε και μέ συναίσθηση ότι αυτή ή περίοδος τής νηστείας και του πνευματικού άγῶνος είναι ένα δῶρο του Θεου για μάς, είναι ένας θησαυρός τόν όποιο μάς προσ-φέρει για να τόν άξιοποιή-σου-με για τήν πνευματική μας ωφέλεια και τή σωτηρία μας. Και αν τό συνειδητοποιήσουμε αυτό, τότε θα μπορέσουμε να ζήσουμε αυτή τήν περίοδο μέ όλο μας τό εί-ναι και άφοσιωμένοι στον σκοπό μας.

Τότε καί ὁ πνευματικός ἀγώνας καί ἡ νηστεία καί ἡ μετάνοια θά μᾶς φαίνονται πιό εὐκόλα καί πιό εὐχάριστα, γιατί θά αἰσθανόμαστε ὅτι δέν τά κάνουμε ἀπό ὑποχρέω-ση ἢ ἀπό συνήθεια ἀλλά ἀπό ἀγά-πη καί πόθο γιά τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος θά ἐνισχύει τήν προσπά-θειά μας μέ τή χάρη του.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὁ ἅγιος Ἄνθιμος ὁ Χίος πού τιμοῦμε στήν ἐνορία σας καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος καί ὅλοι οἱ ἅγιοι, ἀγωνιζόταν ἀπό ἀγάπη γιά τόν Χριστό, γιατί πίστευαν ὅτι αὐτός εἶναι ὁ θησαυρός τους.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς σήμερα καί κυρίως ἄς πιστεύσουμε τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ ὅτι ὅπου εἶ-ναι ὁ θησαυρός μας, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδιά μας, καί ἄς προσκολ-λη-θοῦμε μέ ὅλη μας τήν καρδιά στόν θησαυρό αὐτό πού θέτει στή διά-θεσή μας ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλη-σία μας καί ἄς ἀγωνισθοῦμε γιά νά τόν κερδίσουμε, ἀξιοποιώ-ντας ὅλες τίς εὐ-και-ρίες πού μᾶς δίδει ἡ Ἐκκλησία μέ τίς ἱερές ἀκολουθίες καί τά ἱερά μυ-στήριά της ἀλλά καί μέ τήν προσωπική προσπάθεια καί τόν ἀγώνα πού θά κάνει ὁ κα-θέ-νας ἀπό ἐμᾶς ἀνάλο-γα μέ τίς δυ-νάμεις του, ὥστε νά πλησιάσουμε καί ἐμεῖς τή σωτηρία, πού ὅπως ἀκούσαμε τόν ἀπόστολο Παῦλο νά μᾶς λέγει εἶναι κοντά μας καί δέν θά πρέπει νά τήν στερηθοῦμε.

Καλή καί εὐλογημένη Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

